

PÅ BAKERSTE

satt Norges hemmeligste mann...

Av TOR-HARTVIG BONDØ og HANNE SKARTVEIT

De satt sammen på bakerste benk på Ap-landsmøtet søndag. Hun trodde han var en menig tilhører. Det var nettopp slik «Norges hemmeligste mann» så på seg selv disse dagene; en menig tilhører. EF-saken var avgjort. Hun – en ivrig EF-motstander – svarte benektende på hans spørsmål om hun var bitter over resultatet. Det er da det skjer:

Seksjonssjef i etterretningstjenesten, Trond Johansen, skriver med kulepenn i all hast på dagens utgave av VG: «Jeg er ikke bitter».

– Kan du skrive under på dette, da, spør Johansen. Hun skriver under.

Der kunne hele historien sluttet, som en liten episode på bakerste benk på Aps landsmøte.

Men da Aud Gaundal fra Steinkjer var kommet vel hjem og gjennom TV-innslagene om Trond Johansen fikk vite hvem som hadde fått hennes underskrift, reagerte hun sterkt på det hun hadde opplevd.

Utrivelig

Det er påstandene i boka «Vi som styrer Norge» som gjør at hun opplever møtet med Trond Johansen under Ap-landsmøtet som utrivelig.

– Hva mente han med å få meg til å skrive under påstanden på avisen han satt med? spør Gaundal i dag.

Hovedpersonen selv, Trond Johansen, er dypt ulykkelig over hele episoden. Fra hans side var dette aldri ment som noe annet enn en spøk.

Ikke skade folk

– Min sidekvinne, som fortalte at hun ikke ønsket EF-medlemskap, sa hun var lei seg for resultatet, men ikke bitter. Ubetenksomt skrev jeg på avisen som lå i fanget mitt: «Jeg er ikke bitter». Smilende skrev hun sitt navn under, sier Johansen til VG.

Aud Gaundal er usikker på hva Johansen egentlig ville.

– Jeg tror ikke at Johansen er ute etter å skade folk, vi er jo partikolleger. Etter påstandene i boka kunne jeg likevel godt tenkt meg å spørre om Johansen forstår at folk som han har vært i kontakt med, reagerer, sier hun.

Det er nettopp på grunnlag av Aud Gaundals reaksjon at Johansen nå sier noe offentlig.

Stormet

– Det har stormet rundt min person de siste dagene. Det må jeg ta, og det tar jeg. Men da jeg så hvordan Aud Gaundal reagerte, ble jeg oppriktig lei meg, og jeg føler behov for å bryte med mitt prinsipp om ikke å uttale meg i forlengelsen av saken om meg, sier han.

Det som skremmer etterretningsmannen, er at folk han ikke kjenner og som ikke kjenner ham, nå reagerer så sterkt på hans person.

Reagerte

– Etter alle medieinnslagene, reagerte Aud Gaundal – som etter mitt korte inntrykk virket jordnær og balansert – med frykt på grunn av denne spøkefulle hendelsen. Både jeg og andre må ta inn over oss de alvorlige og utilsiktede virkninger denne saken fører med seg, sier han.

Grunnen til at Johansen var så interessert i hva tilhørerne mente, var at hans datter holder på med en oppgave om EF-saken i Ap.

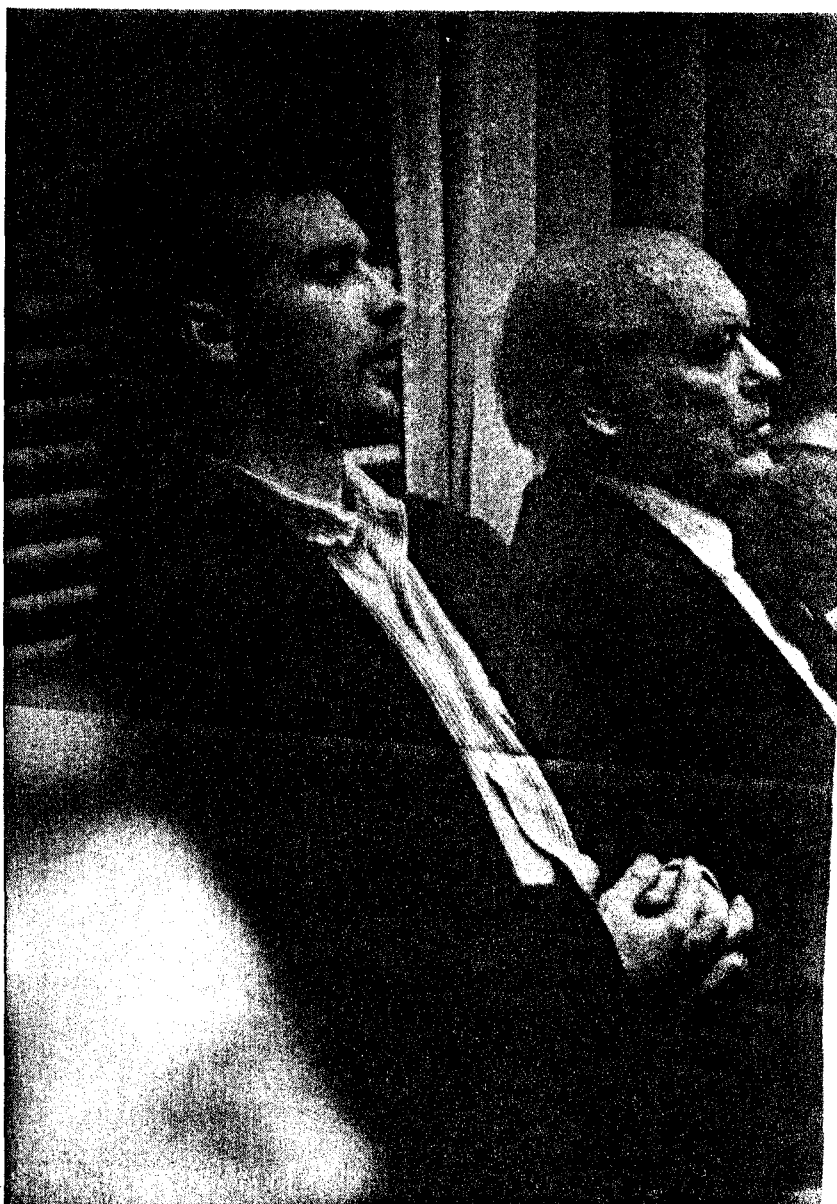
Dette visste ikke Aud Gaundal, og det fortalte ikke Johansen mens han satt der. Men i den grad han var noens utsendte på tilhørerbenken under landsmøtet, var det som datterens, og ikke som etterretningstjenestens utsendte.

Imponert

Johansen var både glad og imponert over at sterke EF-motstandere ikke var bitre over resultatet. Småprattingen på bakerste benk med andre tilhørere gjorde inntrykk på ham.

– Det at motstandere ikke var bitre, var etter min mening noe av det politisk viktige som hendte og som vil få betydning fremover.

Samtalene med andre tilhørere, som fortalte om deltagelse i vårt politiske demokrati, var kanskje det som gjorde sterkest inntrykk på meg på landsmøtet – mer enn kaffeprat med kjendiser, sier han.

ANONYMT BAK I SALEN: Trond Johansen (nummer to fra venstre) og Aud Gaundal satt på bakerste benk på Ap-landsmøtet. Etter EF-avstemningen spurte Johansen EF-motstanderen Gaundal om hun var bitter over resultatet. Hun svarte benektende, og Johansen fikk henne til å skrive under på det i en utgave av Søndags-VG (faksimile opppe til høyre). Gaundal ble usikker da hun kom hjem og fant ut hvem mannen på nabobenken var. Johansen selv så på det hele som en spøk.

Foto: KLASSEKAMPEN